דאגה לאזרח הקטן

מי זה אמר שהשילטונות לא דואגים לנו? כל בעיה רצינית שמתעוררת כאן, מייד זוכה לטיפול רציני. הנה, למשל, מה הכי מטריד אותנו היום? זה שיש כאן תיירים.

בשביל מה אנחנו צריכים פה תיירים, שמסתובבים להם ברחובות ומדברים בשפות זרות, תופסים לנו את המוניות ממש מתחת לאף, תופסים את השולחנות הכי טובים בבתי־הקפה, מטרידים עוברים ושבים בשאלות מטומטמות כמו „וור איז בן־יהודה סטריט?" למי יש כוח בחום הזה לענות לאנשים באנגלית, בגרמנית ובשוודית, ועוד לחייך.

צריך לגמור את הסיפור הזה של התיירות, ולהניח לעם היושב בציון לנוח בחודשי הקיץ. אבל איך עושים את זה? הרי אי־אפשר לאסור על אנשים לבוא הנה. מה אנחנו, אלבניה?

אל תדאגו, מישרד־העבודה של ממשלת ישראל פתר את הבעיה. מישרד־העבודה — שכנראה אין לו עבודה אחרת, רוצה לסגור את כל נמלי־האוויר בישראל (לוד ואילת) בשבת קודש.

אבל שבת קודש, מתחילה ביום שישי, כך שנמלי־האוויר יהיו סגורים גם ביום השישי בערב. ולכן כל חברות־התעופה הזרות, שעד היום היו מגיעות הנה ביום השישי, כדי להביא תיירים וחוזרות לבסיסיהם ביום השבת, יפסיק לבוא הנה גם ביום השישי. כי חברות־תעופה שאינן בפיקוח הוותיקן, כמו אצלנו, לא יכולות להרשות לעצמן להחזיק מטוסים חונים במשך 40־30 שעות.

ואם יגידו לתייר השוודי שהוא לא יכול לטוס לאילת לא ביום השישי ולא ביום השבת, אז התייר השוודי יגיד: „טוב, אז תן לי כרטיס לפלמה דה־מיורקה".

איך סידרנו אותם?

★ ★ ★

זו היתה בעיה א'. עכשיו בעיה ב'.

הבעיה הזאת היא הזמן הפנוי שיש לעם ישראל. כמויות אדירות של זמן פנוי. זאת אומרת, אחרי שהוא גומר לעבוד, אחרי שהוא הולך פעמיים בשבוע למורות של הילדים שלו, פעם בשבוע הוא ניגש למס־ההכנסה כדי לברר למה שלחו לו עיקול, פעם בשבוע הוא מבלה כמה שעות בביטוח לאומי כדי לברר למה הפסיקו לו, פתאום את קיצבת־הילדים, אחרי שהבן־אדם מבזבז שלוש שעות כדי לטלפן לבזק ולספר להם שכבר שבוע לא באים לתקן את המכשיר, אחרי שהוא מחכה ברוגר קרוב לשעה כדי לקנות שלושה בולים ושני אסימונים, אחרי שהוא מחפש מקום־חניה שעה וחצי ואחר כך עוד שעתיים הוא מבזבז בללכת לשחרר את המכונית מהמיגרש שאליה היא גורשה. אחרי כל זה אם נישאר לך זמן פנוי, אזרח יקר, ואם גם יש לך פינקס של ההסתדרות, אז כל מה שאתה צריך לעשות זה לפנות למועצת־הפועלים הקרובה למקום מגוריך. שם יגידו לך בדיוק מה לעשות בזמן הפנוי שלך.

איך יודעת? ראיתי תשדיר בטלוויזיה. „לפרטים פנה למועצת־הפועלים".

חדש

זה ידוע שבני 40 פתאום מתעצבנים על מערכות־העיתונים על שהקטינו במפתיע את גודל האותיות. זה גם ידוע שבדיוק אז כולם מתחילים לצחוק על בני ה־40 ואומרים להם: „אם נגמרה לך היד סימן שאתה צריך מישקפיים."

זה ידוע שבני 40, שפתאום רואים פחות טוב, לא מוכנים לקבל את רוע הגזרה ומתעקשים שלא ללכת לרופא־עיניים, לא להיברק ולא לשמוע את הבשורה: „כן, אתה צריך משקפי־קריאה." וגם ידוע שבני 40 כבר שנים מבקשים מחבר שנוסע לחו"ל „קח 10 דולר, ותכנס לדרגסטור הקרוב למלונך בניו־יורק, וקנה לי את המישקפיים הקטנים האלה, אתה יודע, שמשתמשים בהם רק כשאין מספיק אור בחדר."

אז המישקפיים האלו הגיעו ארצה. תוצרת חברת פוסטר גרנט, ואפשר להשיג אותן בבתי־מרקחת, ובמיבחר גדול ובדירוג כל המיספרים האופטיים.

★ ★ ★

דווקא רעיון נחמד: בשופרסל אפשר להשיג עכשיו ערכת פיקניק, כלומר אריזת פלסטיק שקופה ובה ארבעה שיפודי בשר, ארבעה המבורגרים וארבעה קבבים. לפיקניק וגם לבית בו גרים אנשים שכל אחד מהם אוהב משהו אחר. אריזה במישקל ק"ג עולה 14.95 ש"ח.

★ ★ ★

לטיבעונים — נטרל פלוס. דאודורנט חדש, המיוצר מתמציות טיבעיות בלבד, ואינו מכיל אלכוהול. נמכר בכל רשתות השווק, ב־8.70 — 13.95 שקלים.

★ ★ ★

מעכשיו יש לנו סבן סטאר כחול־לבן. קוראים לו אירגונית והוא יומן לאנשים מאוד־מאוד מסודרים או למי שרוצים להיות. האירגונית מחולקת למדורים, שאם יודעים להשתמש בהם היטב, כמעט ולא צריך מזכירה. לפי דעתי הפרטית, קצת גדול מדי וקצת יקר 68.80 ש"ח, אבל כמו שאמרנו כבר — מי מושלם היום?

ערכת מנגל
כל אחד והבשר שלו

★ ★ ★

יודעי־דבר אמרו לי שהם תמיד שוברים את הדיאטה פתאום באמצע הרחוב כשבא להם רעב, והם הואים נקניקיה בלחמניה. לאותם יודעי־דבר יצאה עכשיו לשוק פחפטה, אריזה קטנה ובה שלושה קרקרים יבשים ומיכל קטנטן של ממרח. את זה לוקחים בתיק, וכשמתפרץ הרעב שולפים מתוך התיק את הקרקרים, ובעזרת כף עץ קטנה מורחים עליהם את המימרח. הכל ביחד 200 קלוריות, שזה לא הרבה. אומרים לי שזה מחליף ארוחה.

לא מבינה בדיאטות, אבל הפחפטה טעימה מאד.

ערכת רעב
200 קלוריות לאמצע הדרך

תמונת הסירסומת של הדיאודורנט הטבעי
מתמציות טבעיות בלבד

שיחת חולין

עם הילד הקטן

אמא, תקני לי בבקשה סקייט־בורד.
בסדר.
ותקני לי גם משחק סגא.
כמה זה עולה?
הסקייט בורד בערך 150 שקלים והסגא 550.
תגיד, אתה השתגעת?
למה?
זה המון כסף, אין לנו כסף לפזר על שטויות.
הגיע הזמן שתביני שכסף שווה רק כשמפזרים אותו.

חברים שלי

חבר שלי נסע מביתו שבמנהטן לשדה־התעופה קנדי. נהג־המונית היה שחור. בדרך הם פיטפטו, והנהג השחור ראה מייד שיש עם מי לדבר. הוא שלף דף־נייר, נתן אותו לחברי, ואמר לו: „קרא, ותחשוב על זה".

בדף היה כתוב בערך כך:

אנחנו נולדים שחורים, גדלים שחורים, מתים שחורים. כשחם לנו שחורים, כשקר לנו אנחנו שחורים, כשאנחנו חולים אנחנו שחורים, וכשאנחנו מפחדים אנחנו שחורים.

אתם, לעומת זאת, נולדים ורודים, גדלים להיות לבנים. כשקר לכם אתם כחולים, כשחם לכם את ארומים. כשאתם מפחדים אתם ירוקים וכשאתם שונאים אתם צהובים ולבסוף כשאתם מתים אתם נהיים אפורים.

אז למה, לעזאזל, אתם קוראים לנו ציבעונים?

★ ★ ★

חבר אחר שלי היה השבוע בטיפול אצל רופא־השיניים. כשחזר משם, פצוע וכואב חבול ומדוכא, אמר לי שהוא הבין, סוף־סוף, מי הם רופאי־השיניים.

מי? שאלתי אותו.

מי שלא הצליחו להתקבל לס"ס.

★ ★ ★

וחבר שלישי נסע לירושלים, ובדרך ראה שלט־דרכים. השלט עשה לו מצב־רוח נורא ואיום, והוא פשוט לא יכול להירגע.

על השלט היו שלושה חיצים. חץ אחד המראה ישר ועל ידו כתוב „ירושלים". החץ השני הראה ימינה ועליו היה כתוב „תל־אביב, והחץ השלישי היה מופנה לכיוון הים ועליו היה כתוב „יהוד".

הידיד שלי אמר שאם הוא תופס את הנבלה שעשה את השלט הוא מולק לו את הב.....